

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.304 van 30 juni 2026
in de zaak A. 248.058/VII-43.241**

In zake: V.I.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vladimir Lincăutan
kantoor houdend te 1910 Kampenhout,
Haachtsesteenweg 582/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Chloé Vanden Eynde
kantoor houdend te 1040 Brussel,
Legerlaan 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Verzoeker vordert in een enig verzoekschrift, ingediend op 4 mei 2026, “de nietigverklaring van het ministerieel besluit van 5 februari 2026 [...] waarbij de uitlevering van verzoeker aan Oekraïne werd toegestaan”, alsook “in voorkomend geval, de schorsing van de tenuitvoerlegging van datzelfde ministerieel besluit, of elke andere [...] passend geachte voorlopige maatregel om te verhinderen dat het bestreden besluit uitvoering zou krijgen zolang over dit beroep niet definitief is beslist”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 juni 2026, om 14 uur.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Vladimir Lincăutan, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Arthur De Streel, die *loco* advocaat Chloé Vanden Eynde verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Pierrot T'Kindt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een brief van 9 oktober 2025 vraagt de Oekraïense overheid de uitlevering van verzoeker wegens deelneming aan mensenhandel, op grond van een internationaal bevel tot aanhouding van de rechtbank van Ivano-Frankivsk van 31 mei 2023.

Met een beschikking van 14 oktober 2025, verbeterd met een beschikking van 17 oktober 2025, verklaart de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel het voormelde aanhoudingsbevel uitvoerbaar. Bij arrest van 6 november 2025 bevestigt de kamer van

inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel die beschikking.

Verzoeker dient op 21 november 2025 een verzoek tot internationale bescherming in.

De kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel brengt op 18 december 2025 een gunstig advies uit over het verzoek tot uitlevering van verzoeker.

Met een beslissing van 5 februari 2026 staat de minister van Justitie de uitlevering van verzoeker aan de regering van Oekraïne toe, maar hij stelt de uitvoering van die beslissing uit tot de lopende procedure over het verzoek om internationale bescherming is beëindigd. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

4. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

Uiteenzetting van de spoedeisendheid

5. Zoals in punt 1 *supra* reeds geciteerd, vraagt verzoeker in het inleidend verzoekschrift zowel “de nietigverklaring” als “in voorkomend geval, de schorsing van de tenuitvoerlegging van datzelfde ministerieel besluit, of elke andere [...] passend geachte voorlopige maatregel om te verhinderen dat het bestreden besluit uitvoering zou krijgen zolang over dit beroep niet definitief is beslist”.

Het inleidend verzoekschrift bevat geen uiteenzetting over de voorwaarde van de spoedeisendheid van de vordering in kort geding. Verzoeker vermeldt wel dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de hand ligt omdat, zodra de bestreden beslissing uitvoerbaar wordt en de procedure betreffende het verzoek om internationale bescherming eindigt zonder schorsing van de bestreden beslissing door de Raad van State, hij dreigt te worden uitgeleverd aan Oekraïne, met onomkeerbare gevolgen voor zijn vrijheid, fysieke integriteit, gezinsleven en verdedigingsrechten.

6. Ter terechtzitting merkt verzoekers raadsman op dat het niet de bedoeling was de schorsing van de bestreden beslissing te vragen en hij bevestigt desgevraagd dat hij dus geen schorsing vordert.

Beoordeling

7. Hoewel verzoeker noch in het opschrift van het inleidend verzoekschrift noch in het beschikkend gedeelte ervan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vermeldt, kan de Raad van State er niet omheen dat in het verzoekschrift zelf wel degelijk de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en elke passend geachte voorlopige maatregel worden gevraagd “om te verhinderen dat het bestreden besluit uitvoering zou krijgen zolang over dit beroep niet definitief is beslist”. Daarenboven heeft verzoeker gewacht tot op de terechtzitting alvorens te bevestigen dat hij niet de bedoeling had een schorsing of voorlopige maatregelen te vragen, hoewel hem in het kader van de schorsingsprocedure eerst de nota met opmerkingen van de verwerende partij en vervolgens ook het auditoraatsverslag werden meegedeeld.

Uit de bevestiging ter terechtzitting dat geen schorsing wordt gevraagd, blijkt *a fortiori* dat verzoeker geen spoedeisendheid aantoont, evenmin als de noodzaak van een voorlopige maatregel. De zeer algemene verwijzing naar een “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” met verwijzing naar een vrees voor “onomkeerbare gevolgen” indien de bestreden beslissing wel “uitvoerbaar wordt”,

zou overigens niet anders doen besluiten. Het betreft immers een louter hypothetische situatie, nu de bestreden beslissing niet ten uitvoer kan worden gelegd zolang de procedure van het reeds ingediende en in de bestreden beslissing vermelde verzoek om internationale bescherming loopt.

V. Conclusie

8. Uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing en tot het opleggen van een voorlopige maatregel.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op dertig juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams